

sparelse — af nogle faa Hundrede Kroner, jeg her siger til. Derimod siger jeg til, at fra 1ste April dette Aar er Maximum af Skovtasserevindtægterne administrativt reduceret til 6,000 Kr., og ærede Medlemmer ville af det sidst her i Salen forelagte Lovforslag om Bevarelsen af Kronborg Amtstue se, at for det sidste Aar, nemlig for 1875—76, for hvilket en Opgjørelse fandt Sted, udgjør disse Skovtasserevindtægter 8,572 Kr.; det er altsaa, forsaavidt Skovtasserevindtægterne vedblive at være de samme i indeværende Aar, en Besparelse af halvtredie Tusinde Kroner, som administrativt er gennemført. Det er disse Oplysninger, som jeg har troet, det vilde være rigtigt at fremkomme med allerede her ved Sagens første Behandling, idet jeg skal gjentage, at jeg i Virkeligheden ikke tror, det vil fremme Sagen nu her ved dennes første Behandling at komme ind paa en yderligere Drøftelse af Detailpunkterne i selve Lovforslaget, og end mindre kunde jeg ønske at forny Debatten fra forrige Rigsdagssamling om dette Punkt paa Finanslovsforslaget for indeværende Finantsaar angaaende Kronborg Amtstue, som gav Anledning til saa megen Strid ifjor. Jeg kan imidlertid ikke lige overfor det ærede Medlem for Beile Amt (Berg) undlade at udtale min fulde Anerkjendelse af, at han nu erkjender, at Forholdene ved Kronborg Amtstue, saaledes som de nu i Virkeligheden ere, aldeles ikke ere flette, at der ikke er noget Utaaleligt ved denne Tilstand, saaledes som den nu er; thi dette stemmer saa fuldstændig med min Overbevisning om Forholdenes Bestaafenhed, at jeg ikke har kunnet Andet end udtale min Glæde over, at det ærede Medlem i dette Punkt i det Mindste er saa fuldstændig enig med mig.

Berg: Naar den ærede Conseilspræsident i sine Bemærkninger til mig har brugt Ordene: „nu erkjender,“ foranlediger dette mig til at gjøre en Bemærkning, thi jeg har som Medlem af det paagjældende Udvalg og ved hele den Stilling, jeg har indtaget til denne Sag, altid erkjendt, at det bestaaende Forhold i Frederiksborg Amt ikke er utaaleligt eller slet, heller ikke har jeg her nogenjinde anset over, at Forretningerne ikke bleve pasfede. Dette er imidlertid Et, og et Andet er at faae Forholdet gjort væsentlig bedre, naar Tiden bliver beleilig til den Vædring, som Loven ønsker, skal indtræde ved Ombedsleddighed. Men netop fordi jeg altid har erkjendt dette, har jeg været blandt dem, der aldrig har jaget paa, eller søgt en slet Ordning i Overensstemmelse med de paagjældende Finantsministre, frem for at vente til den beleilige Tid for at faae noget virkeligt Bedre, og af samme Grund er jeg endnu imod at ville fremskynde en efter min Formenting slet Ordning af dette Forhold, selv om det kunde ske i Overensstemmelse med den nuværende ærede Finantsminister, hvilket jo fra visse Sider set

maaſte kunde være meget behageligt. Jeg siger derfor, jeg vilde foretrække at lade Sagen staa hen indtil videre fremfor at se dette Lovforslag fremmet.

Boſſen: Det ærede Medlem, som i Dag først havde Ordet (Wille), favnede i det forelagte Lovforslag en nærmere Forklaring af det Forhold, hvori den foreslaaede Skovtasserevindtægt i Esrom skulde komme til at staa til Amtsforvalteren i Frederiksborg, og mente, at Lovforslaget maatte komme til at indeholde en nærmere Forklaring deraf. Jeg tror, at det ærede Medlem i den Henseende ikke har Ret, idet samtlige tidligere Love, ved hvilke tidligere Amtstuer ere blevne nedlagte, ikke have i videre Omfang end dette Lovforslag indladt sig paa en Opgjørelse af dette Forhold. Det hedder herom kun, at vedkommende Amtstue nedlægges, og det er en Selvsølge, at den Fiskal, som oprettes, kommer til at staa under Tilsyn af Hovedkontoret. Svad jeg har antydet at ville trænge til nærmere Oplysning, var ogsaa det, som det ærede Medlem ganske rigtig paapegede, nemlig om de Vederlag, som i Forslaget ere blevne foreslaaede, ere rigtig ansatte. Jeg har nu den Tro, at de i alt Fald ikke ere for lavt ansatte, hverken for det ene eller for det andet Kontor, men om Fordelingen er rigtig, derom tør Forslagsstillerne naturligvis ikke have nogen fast Mening. Det er imidlertid vort Gaab, at naar Forslaget bliver nærmere prøvet i et Udvalg og, som vi haabe, med den ærede Finantsministers Medvirkning, det da vil lykkes at faae en Fordeling fastsat med Hensyn til det paagjældende Vederlag, som fra alle Sider kan anses for at være rimelig. Den meget ærede Minister nævnte, at der allerede var foretaget to Forandringer i disse Forhold, der gaa i den Retning, som Lovforslaget antyder, idet der nemlig for det Første allerede administrativt er foretaget den Denlæggelse af 3die Kronborgske Skovdistrikt under Frederiksborg Amtstue, som er nævnt i Forslaget. Jeg tror ikke, at denne administrative Foranstaltning alligevel gjør en Lovbestemmelse overflødig. Jeg skal ikke benegte den ærede Ministers Kompetence til at foretage en saadan Denlæggelse administrativt; men ikke desto mindre tror jeg dog, at Forhold af denne Art heldigt ordnes ved Hjælp af Lovgivningen, og det naanlig, fordi Denlæggelsen af saadanne Distrikter til en eller anden Amtstue tillige medfører en Forandring i de paagjældende Amtstuers Lønningsforhold eller, om man vil, rettere deres Kontorholdsvederlag. Ved Lønningsloven 2den Juli 1870 er det nemlig bestemt, at samtlige uvisse Indtægter, Skovprocenter og uvisse Indtægter af mange andre Arter, fremdeles vilde være at oppebære af Amtsforvalterne i det tidligere Omfang, og altsaa vilde de Indtægter, som hidrørte i dette Tilfælde f. Ex. fra 3die Kronborgske Skovdistrikt, naar det henlægges til en anden Amtstue, tilfalde denne sidste; og den Ind-